

جامعه جهانی گزارش آمانو را بی اعتبار می داند

در پی انتشار گزارش مغرضانه و غیرحرفه ای یوکیا آمانو مدیر کل آژانس بین المللی انرژی اتمی درباره فعالیت های هسته ای ایران که مبتنی بر اطلاعات جاسوسی آمریکا بوده است روزنامه نیویورک تایمز طی گزارشی تحلیلی تاکید کرد کشورهای دیگر اعتبار اطلاعات جاسوسی آمریکا علیه ایران را قبول ندارند.

بازتاب دیکته آمریکایی به آژانس نیویورک تایمز: جامعه جهانی گزارش آمانو را بی اعتبار می داند

در پی انتشار گزارش مغرضانه و غیرحرفه ای یوکیا آمانو مدیر کل آژانس بین المللی انرژی اتمی درباره فعالیت های هسته ای ایران که مبتنی بر اطلاعات جاسوسی آمریکا بوده است روزنامه نیویورک تایمز طی گزارشی تحلیلی تاکید کرد کشورهای دیگر اعتبار اطلاعات جاسوسی آمریکا علیه ایران را قبول ندارند.

در این گزارش که به قلم رضا مرعشی کارمند سابق وزارت خارجه آمریکا در امور ایران نوشته شده و در جمعه 20 آبان (11 نوامبر 2011) منتشر شده، آمده است: «171#& پس از چند هفته هیاهو درباره اطلاعات جاسوسی مربوط به ابعاد نظامی برنامه هسته ای ایران، اظهارات علنی دولت اوباما درباره گزارش تازه منتشر شده آژانس بین المللی انرژی اتمی به طور عجیبی میانه روانه است».

این گزارش می افزاید: «171#& مقامات رسمی آمریکا به طور بی سابقه می گویند که همه اطلاعات جاسوسی آمریکا در گزارش آژانس بین المللی انرژی اتمی- که هدف از آن انعکاس اجماع بین المللی است- گنجانده نشده است. این حقیقت گویای یک چالش بزرگتر است، اینکه آمریکا با مشکل اعتبار مواجه است. کشورهای مهم در ارزیابی واشنگتن درباره ایران شریک نیستند و بدین ترتیب بعید است آمریکا اطلاعات مهمتری را فاش کند».

اشاره نیویورک تایمز به روسیه، چین و غیرمتعهدهاست که رسماً نسبت به گزارش آمانو اعلام تحفظ کرده اند.

نیویورک تایمز اضافه می کند: «171#& بعضی مقامات دولت آمریکا مایلند شواهد محکم تری از جمله به عنوان پشتوانه ای برای درخواست ها جهت تشدید تحریم های فلج کننده در مورد ایران ارائه شود. اما گفته می شود سازمان های جاسوسی آمریکا از بیم به خطر افتادن روند و منابع جمع آوری اطلاعات جاسوسی با افشاگری های مفصل تر مخالفند».

این روزنامه آمریکایی نتیجه می گیرد: «171#& بنابراین آمریکا بعید است با طرح استدلالش در شورای امنیت موفق به اعمال تحریم های بیشتری از سوی سازمان ملل (بر ضد ایران) شود».

نگارنده نیویورک تایمز یکی از اصلی ترین دلایل ایجاد این وضعیت را اتکای بیش از حد آمریکا به اطلاعات جاسوسی دانسته و می نویسد: «171#& مسئله مهمتری که کمتر مورد توجه قرار می گیرد، دو مشکل نهادینه دیرینه و به طور فزاینده خطرناک در درون دولت آمریکا است که این پرونده برجسته ساخته است، و آن عبارت است از اتکاء بیش از حد به اطلاعات جاسوسی و استفاده کم از منابع دیپلماتیک به هنگام تنظیم سیاست آمریکا در قبال ایران. سیاستمداران آمریکایی به دیپلماسی در قبال ایران به جای یک ابزار حیاتی امنیت ملی به عنوان پاداشی می نگرند که باید آن را کسب کرد. آنها با این رویکرد در واقع به خود لطمه می زنند. ادعاهای اخیر بر ضد ایران نشان دهنده نقش مهمی است که اطلاعات جاسوسی در کمک به سیاست گذاران در جمع آوری اطلاعات و تصمیم گیری در خصوص چالش برانگیزترین مسائل ایفا می کنند اما هدف از اطلاعات این نیست که به طور مجزا مدنظر قرار گیرد و زمانی که نوبت به سیاست آمریکا می رسد، تقریباً همیشه این گونه است».

نویسنده نیویورک تایمز تأکید می کند، آمریکا دقیقاً به دلیل همین اشتباه با بحران عراق مواجه شد. این گزارش تصریح می کند: «171#& نوعی حضور دیپلماتیک در تهران جهت تضمین اجتناب آمریکا از تکرار اشتباهات سالهای اخیر ضروری است. محدودیت های ذاتی فعالیت های جاسوسی در واقع وضعیت موجود را غیرقابل دوام می سازد. در عراق اتکا بیش از حد به اطلاعات جاسوسی و نبود گزارش های دیپلماتیک به مقامات دولت بوش اجازه داد با مصونیت تصمیم گیری کنند. آنها ادعا کردند اطلاعات جاسوسی بسیار محرمانه پشتوانه سیاست آنها بود اما نتوانستند فرایند استاندارد گنجاندن اطلاعات جاسوسی در بافت وسیع تری همراه با گزارش های دیگر را اعمال نمایند. اطلاعات جاسوسی که صحت آنها به درستی کنترل نشود منجر به تجربه و تحلیل نامتوازن و تصمیم گیری های فاجعه بار می شود. آمریکا در سال 1990 سفارتخانه اش در بغداد را بست و روابط دیپلماتیک با عراق را قطع کرد و بدین ترتیب به مدت 12 سال در یک خلأ اطلاعاتی به طور فزاینده زیانبار کار می کرد. ناتوانی در تکمیل اطلاعات جاسوسی با گزارش های دیپلماتیک موجب شد سیاستگذاران از اطلاعات خامی استفاده کنند که فاقد یک بافت کامل تر بود. همراه با گسترش این خلأ اطلاعاتی سوءبرداشت ها و سوء محاسبه های واشنگتن نیز افزایش یافت تا جایی که تصمیم گرفتند جنگی پرهزینه را به راه انداختند. چنین دستورالعملی که فاجعه بار بودن آن ثابت شده است، پیامدهای مشابه هشداردهنده ای در مورد بحران ایران برای آمریکا دارد».

گزارش آمانو

ارزیابی اطلاعاتی CIA است

در همین حال، وزیر دفاع آمریکا اذعان کرد گزارش جدید یوکیا آمانو درباره برنامه هسته ای ایران با ارزیابی اطلاعاتی آمریکا منطبق است.

پس از آنکه بسیاری از منابع و تحلیلگران غربی تاکید کردند گزارش جدید آژانس چیزی جز رونویسی از گزارش های اطلاعاتی آمریکا

نیست، لئون پانتا وزیر دفاع این کشور به صراحت گفت که گزارش آمانو همان ارزیابی اطلاعاتی آمریکا است. لولیتا سی بالدور، گزارشگر آسوشیتدپرس در واشنگتن طی گزارشی که دیروز (11 نوامبر 2011) منتشر شده، می گوید پانتا این ارزیابی را در جمع خبرنگارانی بیان کرده که برای حضور در یک نشست خبری با وی به پنتاگون رفته بودند. بنابراین گزارش، پانتا که تا چند ماه پیش رئیس سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا بوده، گفته است: «#171; من این ارزیابی ها را قبول دارم که حمله فقط برنامه هسته ای ایران را حداکثر 3 سال عقب می اندازد».

وزیر دفاع آمریکا ادامه داده است: «#171; شما باید مراقب پیامدهای ناخواسته باشید و این پیامدها می تواند نه تنها شامل ناتوانی از بازداشتن ایران از آنچه می خواهد انجام دهد، باشد بلکه مهم تر از آن، این می تواند تاثیری جدی در منطقه و تاثیری جدی بر نیروهای آمریکایی در منطقه داشته باشد».

پانتا همچنین گفته است: «#171; گزارش آژانس بین المللی انرژی اتمی مطابق با ارزیابی های اطلاعاتی آمریکا است که نشان می دهد ایران تلاش می کند به قابلیت های هسته ای دست یابد ولی همچنان اختلاف نظرهایی داخل ایران درخصوص ساخت بمب وجود دارد».

آسوشیتدپرس گزارش می دهد که پانتا در این کنفرانس تصریح کرده است آمریکا روی تحریم ها متمرکز است و حمله نظامی را آخرین راه حل می داند. تحریم در محاق

از سوی دیگر؛ خبرگزاری فرانسه در گزارشی از واشنگتن از بی میلی اروپا نسبت به اعمال هرگونه تحریم شدید علیه ایران که بحران اقتصادی منطقه یورو را تشدید کند، خبر داد.

اندرو بیتی در گزارشی برای خبرگزاری فرانسه از واشنگتن که دیروز منتشر شد، با تاکید بر اینکه بحران بدهی ها دست اروپا را برای اقدام علیه ایران بسته است، گفت: «#171; به اعتقاد کارشناسان آمریکایی، بحران بدهی ها در اروپا مانعی جدی برای اجرای تحریم های سخت اقتصادی علیه ایران خواهد بود».

در ادامه این گزارش آمده است: «#171; آمریکا و اتحادیه اروپا که میدان عمل زیادی در سازمان ملل متحد ندارند، و لذا احتمالا به طور یک جانبه تحریم هایی بر صادرات نفت ایران یا معاملات بانک مرکزی این کشور اعمال خواهند کرد. اما چنین حرکتی احتمالا اقتصاد اروپا را که روز به روز در بحران فرو می رود، تحت تاثیر قرار خواهد داد».